

Rekonvalescence u jezera

18. – 21. 11. 2021 Bosák a Libor

Listopad vytahuje z rukávu volnou středu a super předpověď... chca nechca... je třeba vyrazit !

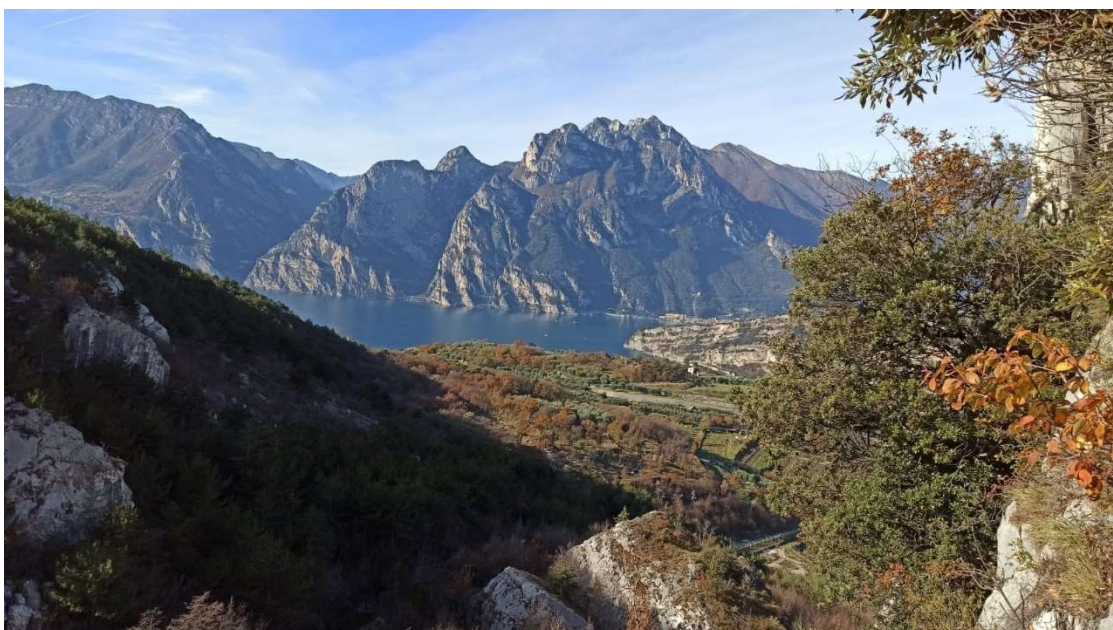
Libor má po 2 měsíční pauze po operaci kolene...

Já po ložském úrazu a zimním tělocvičnovém lock-downu hledám morál pro první konec lana alespoň v lehkých cestách...

...prostě parádní 'útočná' dvojka rekreantů míří do severoitalské lezecké mekky 😊.

Čtvrtek - noční deštivý přejezd nás posouvá do prosluněného Arca. Ranní káva ve starobylém městečku smývá trochu únavy, tož vyrážíme do Nága, nejspíš „nejprofláklejší“ místní lezecké oblasti. Začínáme v dolním sektoru. Na rozping volíme *Giochi d'ombria 5c*, trochu olezené, ale jinak fajn. Pokračujeme hned vedle, po 2 cvaklých nýtech zjišťuji, že bez bruslí si na totálně ojetém 6a ani neškrtnu, tak utíkám... Jdeme níž – *no name 6b* s bouldrem hned na začátku nám ukazuje, že nám chybí ~~trochu~~ mraky síly... i klasa se nám úplně nezdá, možná je i v cestě ušláplý zásadní stup... víc výmlum mě nenapadá, takže nezbyvá než problém vyřešit technicky a se zbytkem sil „dobožovat“ tuto kraťoučkou, ale výživnou cestu. Na spravení chutí si s lanem dáváme vedlejší *no name 6a*. Pomalu se smiřujeme, že dovolenou strávíme v dětských cestách...

Jdeme se mrknout do sektoru La Mandria na parádní 25 m cestu nazvanou (jak jinak) *La Mandria 6a*. Těsně před koncem mi ujíždí kecka a je po OS. Stejně jsem už měl pazoury jak Pepek námořník. Libor si v cestě taky hrcnul... pak si uvědomuju, že ten kluk 2 měsíce nelez, bo má čerstvě po operaci... holt předtím musel mít neskutečnou formu. Na závěr lezeme nádhernou inflační *Mario Polenta 6a*. Slunce ještě hřeje, pomalu zapadá, výhled na Lago di Garda impozantní...

Spokojeně se přesouváme do Arca. Ubytování jsme bookli přímo v centru. Sprška, věča, prochajda... kotvíme v příjemné vinotéce s místními...

Rekonvalescence u jezera

...večerní Arco má již sváteční šat:

Pátek – vracíme se do Naga, tentokrát do sektoru Central. Startujeme v 2 délkové cestě *La Placca*. První zahřívací 5b střídá 6b. Nějak mi dochází power, hlava vypíná, sedám... no nic opět AF přelez. Další cestička je dlouhá opěvovaná *Lo Sconosciuto 6b+* přes fotogenický převis. Jako dycky... AF přelez. Libor zapomíná na „pooperační slabost“ a statečně drtí... Je půlka listopadu a na vyhřátý skále lezeme jen v tričku – pecka, zato jistič klepe kosu ve stínu v péřovce...

Rekonvalescence u jezera

Spokojený a nabaštěný se nastřelujeme do dle průvodčíka „must climb“ cesty *Esodo 6b*. Totální bitka o každé cvaknutí. Cesta dlouhá, se vším, ale na 6b neskutečně svižná. Na topinku si na závěr vyzkouším vedlejší *Gandalf 6c*. Nějak nechápu, co to má být... pěkná cesta, ale...

Pro dnešek stačilo, cestou zpět okukujeme různé „poházené“ cca 12 m balvany téměř kompletně poseté cestami – od 3 do 8.

Navečer Libor rozjíždí své kulinářské umění, já sekunduji jako univerzální kráječ.

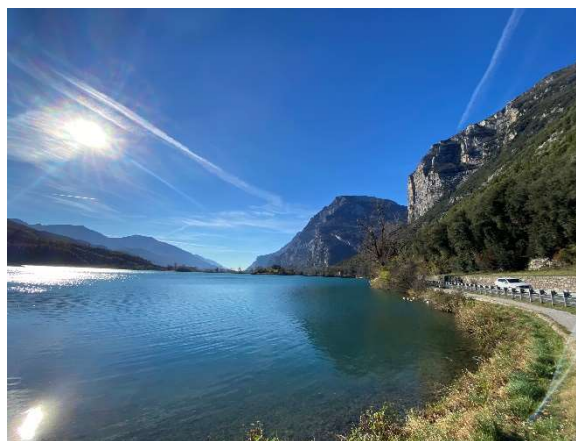
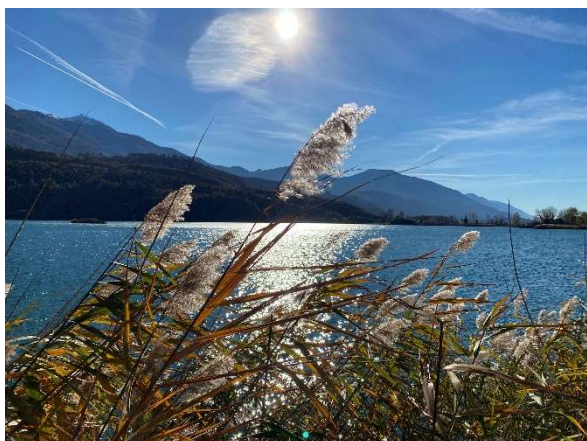
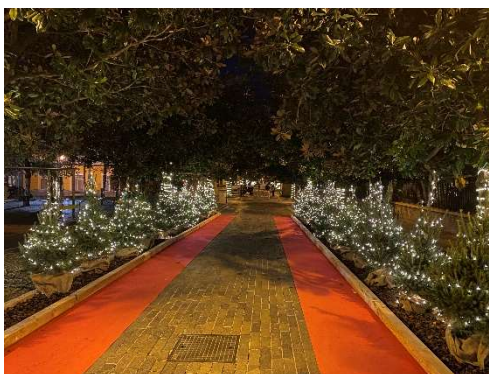
Po baště prochajda a za olympijským climb centrem, kde Adam Ondra sbírá jeden vavřík za druhým, objevujeme jakýsi bar v divnohale s bazarem hadrů, mini galerií, ping pongem a živou instrumentální muzikou, vystřídanou 2 DJs. Chvilí pobudeme a už neochvějně mašírujeme do pivní nálevny v centru...

Sobota – další věhlasná oblast – La gola.

Nejprve s otevřenou pusou okukujeme v sektoru u potoka bouráka z germánie, jak statečně bojuje ve stropu jeskyně v jakési 8 – je to koncert...

...nakonec padá, díky stropu beznávratově... klobouk dolů.

Pokračujeme do sluncem zalitého sektoru Arcadioland nad Lago di Toblino.

Rekonvalescence u jezera

Rozping *Micla 5c*, Libor si to natáhne taky = paráda! Pak *Lavast'oviglia 6a+* s hooóódně vypečeným krokem, jenž mi (naštěstí) bere morál na zkoušku vedlejší cesty. Tož ji zkouším na topinku – *Criticatutto 7a+*. Příjemný začátek střídá silový bouldřík... po asi 500 😊 pokusech to nějak kroknu, jenže horní rajbák mi totálně bere vítr z plachet, zkouším a zkouším... padám a padám... jsem v pr.eli.

Libor, už neochvějně na prvním konci, si dává *Una rosa un mezzo 5c*. Na závěr proplujeme *Red Hants 6a* a jdeme se podívat do vedlejšího sektoru s cestami v cenových relacích 7 a víc (navíc v místní véééelmi poctivé klase), Z profilu je to jen kolmá totálně hladká skála, ze které trčí pouze borháky... borci, co jsou schopni tohle vybojovat, bo provozují zcela jiný sport, než my nevěřící Tomášové...

...takže návrat, věča, prochajda vánočním Arcem... a už jsme v oblíbené vinotéce.

Večer ještě v apartmánu moudře pohovoříme při likvidaci dovezených zásob...

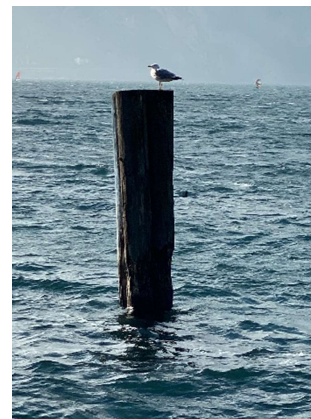
Neděle – vstávat se moc nechce, nakonec ale zabalíme, drobný úklid a už valíme nad Lago di Ledro, kde jsme před 5 lety objevili prosluněnou skalní oblast, s potokem na koupání a posezením na piknik.

Realita je 'trochu' jiná – v listopadu je celé údolí ve stínu pokryté námrazou, teplota 1,5 °C.

Je po lezení... jdeme to alespoň omrknout – bosky přes potok. Chvilí komentujeme nové i staré cesty, než nám začnou omrzat holé mokré nohy... šupem zpět přes potok k autu. Obhlídka údolí z auta a návrat k Lago di Garda o cca 700 výškových metrů níž.

Náhle je o 10 °C víc, okukujeme plotny, ale fouká a blíží se změna počasí.

Cestou ještě očekujeme oblasti u Sarche a už ukrajujeme nekonečné kilometry domů...

Krásná dovolená, skvělejší parták, velká pohoda a plezír, trocha sportu i vínka... co víc si přát...

Bosák